

LES NECESSITATS MOTRIUS ESPECIALS EN LA REFORMA EDUCATIVA

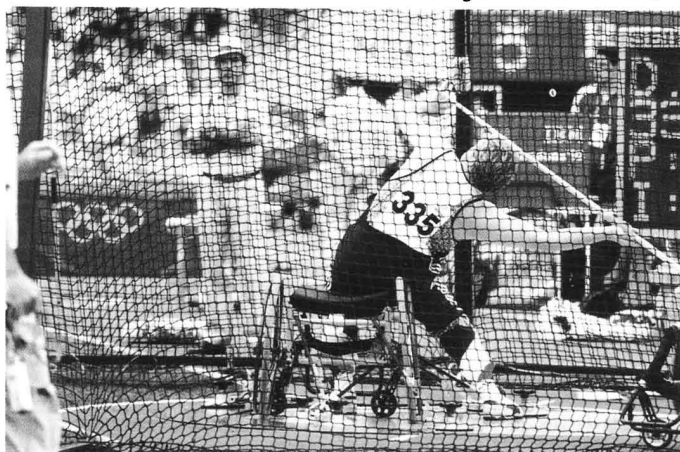
Actualment, fer comentaris sobre les activitats físiques adaptades o bé sobre l'esport adaptat ens permet de situar-nos en un univers de l'activitat física molt concret i que recull aspectes específics que no descriu l'activitat física normal.

L'ampli espectre de l'activitat física ofereix un gran ventall d'intervencions. Així, quan descrivim l'activitat física que s'adequa a diferents poblacions (discapacitats, tercera edat, grups específics, etcètera), estem descrivint el que es coneix per activitats físiques adaptades. Aquestes activitats físiques adaptades constitueixen un camp professional molt prolífic que es troba en bona part sense desenvolupar i, per tant, és mereixedor d'atenció i generador de llocs de treball.

També des d'una perspectiva educativa, el fet d'adequar els currículums als subjectes amb necessitats educatives especials en la activitat física adap-

tada és una tasca pendent que necessàriament s'ha de començar a fer amb més rigor.

La reforma educativa suposa que els docents estan preparats en els diferents àmbits de l'educació. Quan descrivim escolars amb necessitats educatives especials observem que aquest supòsit de formació és força allunyat de la realitat, ja que els professors que es dediquen a l'ensenyament en general i a l'educació física en particular tenen una formació bàsica —en el millor dels casos— i, generalment, disposen d'una preparació i d'uns recursos deficients per a atendre subjectes amb necessitats educatives especials. És lògic que aquesta manca de formació i de recursos propiciï

IX Jocs Paralímpics de Barcelona '92

que els projectes educatius i les comunitats educatives no puguin dur a terme un treball coherent i eficaç sobre la motricitat.

La reforma educativa exigeix atendre les persones amb necessitats educatives especials mitjançant l'aplicació d'adequacions curriculars individuals (ACI) als currículums ordinaris. Aquestes adequacions curriculars requereixen una preparació específica que no pot donar la formació general (perquè no figura en els plans d'estudi com a assignatura obligatòria i, com a

conseqüència, a causa de la manca de preparació del professorat, la manca de recursos, etcètera). La demagògia dels projectes educatius entre allò que es *vol* fer i allò que es *pot* fer origina un problema de solució complicada per a la praxis educativa en els escolars amb necessitats educatives especials.

Les institucions han de coordinar, si cal, aquests anacronismes per a possibilitar la formació més adequada mitjançant currículums bàsics més complets en aquestes assignatures i, també, planificar i facilitar els recursos necessaris perquè aquests docents puguin dur a terme l'acció educativa (educació física adaptada).

La innovació educativa que planteja la reforma passa per atendre els escolars que presenten necessitats educatives especials. Des del nostre marc de formació universitària (INEF), la nostra col.laboració en aquesta atenció ha de començar per plantejar assignatures que recullin els continguts següents: les discapacitats, la identificació dels elements motrius desestructurats, l'esport adaptat, l'esport integració, els mètodes d'integració escolar, els mètodes d'organització en l'activitat física, els elements d'anàlisi per a la proposta de tasques en funció de les discapacitats, etcètera. És evident que una part reduïda d'aquests continguts s'imparteix, però no de manera obligatòria, amb la qual cosa la formació bàsica dels professors és incompleta a l'hora d'atendre aquesta problemàtica educativa.

No es pretén aquí denunciar la manca de coneixement socio-professional del tractament de les necessitats educatives especials, sinó que es vol destacar la necessitat de respectar la legislació vigent adequant els currículums de formació del professorat (INEF) a les necessitats socials i, entre aquestes, a la reforma educativa.